

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **Z. P.**

skazanego z art. 212 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 30 lipca 2015 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie Prezesa Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 17 kwietnia 2015 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji od wyroku Sądu

Okręgowego w Kielcach z dnia 18 marca 2014r., sygn. akt IX Ka 126/13

p o s t a n a w i a:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 marca 2014 r. Sąd Okręgowy zmienił częściowo wyrok Sądu Rejonowego w Staszowie z dnia 23 października 2012 r., w sprawie II K 68/12, odstępując od wymierzenia kary Z. P. za popełnienie czynu określonego w art. 212 § 2 k.k.

W dniu 24 czerwca 2014 r. Z. P. wniósł od powyższego wyroku osobistą kasację, wnosząc następnie o ustanowienie obrońcy z urzędu w celu podpisania tej skargi. Postanowieniem z dnia 17 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Kielcach nie uwzględnił tego wniosku, a wobec tego udzielono Z. P. 30-dniowego terminu na ustanowienie obrońcy z wyboru celem sporządzenia i podpisania kasacji. Odpis tego postanowienia został doręczony wymienionemu w dniu 30 września 2014r. (k. 1055).

W dniu 22 października 2014 r., a więc w okresie biegu 30-dniowego terminu do uzupełnienia braku formalnego kasacji (następnie w dniu 26 listopada 2014 r.) Z. P. wystąpił o zawieszenie postępowania okołokasacyjnego, którego to wniosku, postanowieniem z dnia 9 stycznia 2015 r., Sąd Okręgowy nie uwzględnił, a Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 4 marca 2015 r., sygn. akt IV KZ 6/15, orzeczenie to utrzymał w mocy (k. 1078-1079). W postanowieniu tym Sąd Najwyższy wskazał m.in., że choć nie istnieje długotrwała przeszkoda do prowadzenia postępowania okołokasacyjnego, to hipotetyczna zmiana sytuacji skarżącego, związana ze stanem jego zdrowia, może dawać podstawę do ponowienia przez skarżącego wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu ewentualnego sporządzenia kasacji – pod warunkami wskazanymi w art. 78 § 1 k.p.k. według brzmienia obowiązującego przed nowelizacją ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247 ze zm.).

Zaskarżonym obecnie zarządzeniem z dnia 17 kwietnia 2015 r. Prezes Sądu Okręgowego odmówił przyjęcia kasacji Z. P. na podstawie art. 530 § 2, art. 429 § 1 i art. 120 § 2 k.p.k., stwierdzając, że pismo to obarczone jest brakiem formalnym, polegającym na jego niesporządzeniu i niepodpisaniu przez adwokata (art. 526 § 2 k.p.k.), którego to braku Z. P. do tej chwili nie uzupełnił.

W zażaleniu wniesionym na to zarządzenie Z. P. podnosi, że rozstrzygnięcie to „uwłacza art. 32, 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, jak również art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka”, przy czym w argumentacji odwołuje się do kwestii związanych z prawomocnie zakończoną sprawą, zwłaszcza z zasadami wolności słowa i sprawiedliwości, by w konkluzji wniesć o „wyrozumienie, uchylenie tego zarządzenia i doprowadzenie do kompleksowego zbadania tej niecodziennej w odczuciu sprawiedliwości społecznej sprawy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie może zostać uwzględnione.

Argumentacja uzasadnienia rozważanego środka odwoławczego wskazuje na to, że skarżący kwestionuje prawidłowość zapadłego w sprawie prawomocnego wyroku i domaga się zbadania jego słuszności. Wywody te nie mają jednak żadnego znaczenia dla oceny zasadności zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji,

którego dotyczy wniesione zażalenie. Jako takie, pozostają one zatem poza zakresem rozważań Sądu Najwyższego, w którego kompetencji leży wyłącznie rozpoznawanie skarg kasacyjnych, odpowiadających warunkom formalnym, określonym m.in. w art. 523 § 1 i 2 k.p.k. oraz w art. 526 § 1 i 2 k.p.k. Wniesiona przez skarżącego kasacja warunków tych nie spełniała; w szczególności została sporządzona przez niego samodzielnie, gdy warunkiem przyjęcia tej skargi jest jej sporządzenie i podpisanie przez adwokata (pełnomocnika).

Należy podkreślić, że w sprawie niniejszej wszelkie czynności wiążące się z wydaniem zaskarżonego zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 18 marca 2014 r. przeprowadzono przed wejściem w życie, w dniu 1 lipca 2015 r., ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247 ze zm.). Czynności te, jako dokonane z zachowaniem dotychczasowych przepisów, które następnie uległy zmianie, pozostają skuteczne w myśl art. 28 wymienionej ustawy. Ich ocena prowadzi do wniosku, że przeprowadzono je prawidłowo. Skarżący został wezwany do uzupełnienia formalnego braku wniesionej osobiście kasacji, przez jej sporządzenie i podpisanie przez adwokata w terminie 30 dni, i braku tego nie uzupełnił ani przez ustanowienie obrońcy z wyboru, który sporządziłby kasację, ani też przez (ponowne) wystąpienie o wyznaczenie mu w tym celu obrońcy z urzędu, na którą to możliwość zwrócono mu uwagę w incydentalnym postępowaniu dotyczącym zawieszenia postępowania okołokasacyjnego. Nie ulega też wątpliwości, że przed wydaniem zaskarżonego zarządzenia upłynął udzielony skarżącemu 30-dniowy termin do uzupełnienia omawianego braku.

Nie znajdując zatem podstaw do podważenia zaskarżonego zarządzenia, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.